

Acció Ciutadana

setmanari republicà - d'esquerra catalana

cal una formació política del poble

L'ABSURD desenvolupament de la política monàrquica, havia creat un abim infranquejable entre ella i el poble. La política, tal com es menava des de Madrid, havia esdevingut quelcom de deslligat, quelcon de incompatible, quelcom de inidentificable amb el sentir general de l'opinió. En temps de la monarquia, potser no hi hagué cap més poble en el món tan barroerament apolític com el poble d'Espanya. Li feia fàstic i tenia raó. Per a ell, política volia dir tota mena de baixa intriga i vil mangauxeria. A l'extranger definien els espanyols dient que se'ls coneixia per llur afició a les curses de braus i pel fet de murmurar sempre dels governs. Era, cal confessar-ho, una definició exacta. Però aquest murmurar, aquest dir mal constantment dels governs, en honor de la veritat s'ha de dir que no fou mai injustament. Si hom despotricava sempre contra els qui ens governaven, fou per la senzilla raó de què mai ens havíem sentit ben governats.

I aquest desgovern que patia Espanya des d'un temps immemorial fou la causa de la gran inapetència política del poble. Acostumat a considerar-la com un mitjà de distribuir prebendes a unes quantes dotzenes d'elegits o com una mena d'entreteniment de la noblesa i plutocràcia desvagades, el poble va formar-se en el convenciment que la política era un luxe que ell no podia permetre's i que la seva única missió consistia en pagar i parar l'esquena.

L'Estat, per fer-li creure que la monarquia era un règim liberal i democràtic i que ell, el poble, en certa manera tenia participació en el govern, va inventar-se aquella comèdia repugnant del parlamentarisme, per mitjà de les dues Cambres, elegides, oh vil sarcasme! per sufragi universal. Però elles foren la vergonya més revoltant que registra la Història d'Espanya i de la qual ens sembla que no hi ha precedents en cap més poble del món, ni civilitzat ni bàrbar. Tots recordem de quina manera es feien les eleccions. Tots recordem l'encasellament dels candidats governamentals, les falsificacions d'actes, la compra de vots, les amenaces del caciquisme, la guàrdia civil, etc., etc. Romero Robledo, per dir-ho d'un cop, retrata tot un sistema, tot un règim, tota una època.

olot, 14 maig de 1932.—any III.—núm. CXIV.
redacció i administració: concentració republicana

val 15 cts.